

Dinsdag 25 januari 1916 – ochtendeditie

Londen, 24 januari. Officieel uit het Britse hoofdkwartier:

Wij hebben vannacht bij St.-Elooi een mijn laten springen, waardoor de vijandelijke loopgraven aanmerkelijk zijn beschadigd.

Een kleine patrouille is door de draadversperring van de vijand bij Verlorenhoed gekropen, heeft van de verschansing in een sterk bezette loopgraaf geschoten en is daarop zonder verliezen teruggetrokken.

De strijd in Midden-Afrika.

Men schrijft ons van Belgische zijde:

Het zal later ons geslacht erg kwalijk genomen worden dat het de strijd tussen blanken gebracht heeft bij de onbeschaafde volkeren in Midden-Afrika. Begrijpelijkerwijze neemt geen van de oorlogvoerenden de schuld daarvan gaarne op zich.

In het nr. van 7 december 1915 van de N. R. C. is uitvoerig gewezen op de pogingen die België aangewend heeft om Midden-Afrika buiten de oorlog te houden. Die pogingen hadden aanvankelijk veel bijval doch leden schipbreuk, daar de Engelse en Franse regeringen tenslotte van mening waren dat de strijd, die de Duitsers reeds begonnen hadden, niet kon worden ontweken. Van zijn kant heeft Duitsland herhaalde malen getuigenis gegeven van zijn goede bedoelingen: het voornaamste stuk in dit opzicht is het manifest dat de Duitse koloniale vereniging in de aanvang van 1915 uitgaf en waarin de geallieerden, en meer nog België, beschuldigd worden de plichten van de beschaafde volkeren met de voeten te hebben getreden in Afrika en de voorschriften van de akte van Berlijn te hebben geschonden, door de oorlog te beginnen in de Duitse

koloniën van het conventioneel Kongobekken. En tegenover de diplomatieke pogingen, door België aangewend om de strijd in Midden-Afrika te voorkomen, heeft de heer Zimmermann nu gesteld de diplomatieke nota door Duitsland gestuurd naar Amerika om de tussenkomst van president Wilson in te roepen, ten einde de oorlog te weren van het Afrikaanse grondgebied. Dit laatste wordt medegedeeld door de oud correspondent uit Berlijn van de N. R. C. in een brief, die blijkbaar een antwoord was op het bovenvermelde stuk.

Alleen bepaalde gegevens van feiten en data kunnen helderheid en zekerheid verschaffen.

Wij kunnen ze hier geven, althans wat België betreft.

De vijandelijkheden tussen de Belgische en Duitse strijdmachten in het conventioneel Kongobekken vingen aan de 22^e augustus 1914 door de aanval van de Duitse stomer Hedwig von Wissman tegen de haven van Lukuga (Belgisch Kongo).

Er wordt echter door de Duitsers beweerd dat de Duitse post Zinga, in Ubangi, eerder door Belgen werd aangevallen. Die post werd ingenomen niet door Belgen, maar door Fransen. De medewerking der Belgen werd door de Franse commissaris van Bangui ingeroepen om die post aan te vallen, maar geweigerd door de gouverneur-generaal van Belgisch Kongo, in overeenstemming met de instructies van Brussel, die elke vijandelijke daad tegenover Duitsers verbod.

Aangaande het al of niet meewerken van Belgen aan de inneming van Zinga, kunnen wij het volgend uittreksel mededelen uit de officiële brief door de districtscommissaris Tummers gestuurd aan de Belgische minister van koloniën.

“Ik heb de eer U opnieuw te bevestigen dat de Duitse post van Zinga niet werd ingenomen door de Belgen.

“Ik weet niet wat aanleiding kan gegeven hebben tot het valse gerucht van de inneming van Zinga door de Belgische gewapende macht. Dezen hebben op geen enkel ogenblik deze post bezet.

“Zij, die dit vals gerucht verspreid hebben, zullen zich hebben ingebeeld, dat de concentratie der strijdkrachten van het district Libenge, dat op de linkeroever van Ubangi ligt, ietwat hoger dan Zinga, zou gevolgd worden door een inval op Duits grondgebied.

“Zij wisten zeker niets af van de stellige orders, die mij een verdedigende houding voorschreven, orders waaraan ik mij gehouden heb tot ik het nieuws ontving van de Duitse aanvallen op onze oostelijke grenzen.

“Eerst dan is een gedeelte der strijdkrachten, waarover ik beschikte, neergedaald op Frans grondgebied te Dongu, post waarvan mij gemeld werd, dat hij bedreigd was door een Duitse colonne.

De districtscommissaris van Ubangi
(w.g. Tummers).

Deze hulp aan de Fransen werd eerst de 30^e september 1914 verleend.

Uit deze feiten blijkt:

1°. Dat België het initiatief niet genomen heeft om de vijandelikheden uit te breiden tot Midden-Afrika en dat het Zinga niet heeft aangevallen.

2°. Zonder de minste uitdaging viel Duitsland de Belgische post Lukuga aan, de 22^e augustus 1914, toen België nog bezig was met zijn

diplomatieke pogingen om de neutralisering van het Kongobekken te bekomen.

3°. Dus, toen Duitsland door zijn nota van 23 augustus 1914, Amerika verzocht om deze neutraliteit te bewerken, had het deze reeds onmogelijk gemaakt door zijn aanval.

Dinsdag 25 januari 1916 – avondeditie

Parijs, 21 januari 's avonds. Officieel: Zeer hevig bombardement door de vijand bij de monding van de IJzer bij Nieuwpoort. De Duitsers verschoten 20.000 projectielen. De infanterie trachtte op te rukken, maar ons juist gericht vuur verhinderde haar de loopgraven te verlaten, op enkele afdelingen na, die door ons vuur onmiddellijk verstrooid werden.

Aan weerszijden was de artillerie zeer bedrijvig in de streek van Boezinge, Het Sas en Steenstrate. Kleine afdelingen van de vijand die bij Het Sas het kanaal poogden over te komen werden door het vuur van de infanterie en de machinegeweren teruggedreven.

Berlijn, 20 januari. Officieel. In Vlaanderen heeft onze artillerie de vijandelijke stellingen onder krachtig vuur genomen.

Onze patrouilles, die op sommige plaatsen de sterk in elkaar geschoten loopgraven van de vijand binnendrongen, ontdekten grote verliezen bij hen, maakten enige gevangenen en maakten 4 mijnwerpers buit.

Een toren van de kathedraal van Nieuwpoort, die de vijand een goede waarnemingspost bood, is omgeschoten.

Uit België.

De Vossische Zeitung verneemt uit Brussel, dat in de Belgische ijzernijverheid een niet-onbetekenende verbetering is ingetreden: verscheidene fabrieken in Charleroi zouden de arbeid hebben hervat. De kans bestaat, dat meerdere fabrieken nu zullen volgen, indien tenminste de transportmoeilijkheden niet al te belemmerend zullen werken.